

Sygn. akt I C 1938/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy w S. Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Jakub Matkowski

Protokolant: Magdalena Stasiak

po rozpoznaniu w dniu 1 lutego 2016 roku w S.

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W.

przeciwko: W. Ł.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. na rzecz pozwanej W. Ł. kwotę 617 zł [sześćset siedemnaście złotych] tytułem zwrotu kosztów procesu.

/SSR Jakub Matkowski/

Sygn. akt I C 1938/15 upr

UZASADNIENIE

Dnia 9 stycznia 2015 r. strona powodowa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. wniosła do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym, skierowany przeciwko pozwanej W. Ł., w którym domagała się zasądzenia od strony pozwanej kwoty 2651,67 zł złotych z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wyjaśnił, że w dniu 2 stycznia 2015 r. zawarł umowę cesji wierzytelności z (...) Spółką Akcyjną V. (...), na podstawie której wszedł we wszystkie prawa i obowiązki związane z nabytymi wierzytelnościami. Dalej powód wskazał, że w skład nabytych wierzytelności wchodziła wierzytelność przysługująca poprzednikowi prawnemu powoda w stosunku do pozwanej W. Ł. wynikająca z umowy obowiązkowego ubezpieczenia komunikacyjnego OC numer KM- (...) z dnia 4 kwietnia 2011 r.

Powód podał, że pozwana nie uiściła wymaganej raty składki ubezpieczeniowej OC za okres udzielonej pozwanemu przez cedenta ochrony ubezpieczeniowej, mimo wezwania wystosowanego przez cedenta. Wyjaśnił, że na wartość przedmiotu sporu składają się zaległa rata składki w kwocie 1918 zł oraz kwota odsetek ustawowych, które na dzień złożenia pozwu wynoszą 1733,67 zł (k. 2-7)

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 21 stycznia 2015 r. (sygn. akt VI Nc – e (...)) Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu. (k. 8)

Od ww. nakazu zapłaty pismem z dnia 10 lutego 2015 r. pozwana złożyła sprzeciw wnosząc o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. (k. 11 – 12)

W uzupełnieniu pozwu złożonego w elektronicznym postępowaniu upominawczym powtórzył wskazane pierwotnie argumenty. (k. 29 -30)

W uzupełnieniu sprzeciwu złożonego w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozwana podtrzymała swoje wnioski a nadto podniosła zarzuty przedawnienia roszczenia, spełnienia roszczenia, niewykazania co do zasady i co do wysokości istnienia roszczenia.

Co do przedawnienia roszczenia wskazała, że z treści polisy wynika, że terminy płatności składek określone były na dni 11 stycznia 2011 r. i 5 lipca 2011 r., a zatem w tym dniu były wymagalne i przedawniły się po upływie 3 lat. Nadto pozwana podkreśliła, że pod polisą nie widnieje jej podpis, ale podpis jej byłego męża, a ze strony ubezpieczyciela podpis na umowie złożyła siostra męża. Pozwana oświadczyła nadto, że obie raty ubezpieczenia OC zostały przez nią uiszczone, a powód nie wykazał, aby miała jakiegokolwiek zadłużenie względem ubezpieczyciela. Nadto pozwana podkreśliła, że powód nie wykazał, że przedmiotowa wierzytelności została przez niego nabyta od towarzystwa ubezpieczeń. (k. 64 – 68)

W piśmie procesowym z dnia 6 października 2015 r. powód wskazał, że w wyniku niezgodnego z prawdą oświadczenia woli pozwana otrzymała 60 % zniżkę za przebieg ubezpieczenia i na skutek weryfikacji cedenta wyszło na jaw, że pozwana miała szkodę w pojeździe, a skutek tego zniżka została anulowana i cedent zażądał dopłaty składki. Powód zarzucił pozwanej, że nie wykazała okoliczności towarzyszących zawarciu umowy ubezpieczenia wskazanych w jej piśmie procesowym. Podkreślił, że fakt nabycia przez niego przedmiotowej wierzytelności jest wykazany załącznikiem do umowy cesji w postaci płyty CD. (k. 82 – 83)

W piśmie z dnia 26 października 2015 .r pozwana podkreśliła, że załączone przez powoda dokumenty dotyczą umowy ubezpieczenia AC, a nie OC, jak twierdzi powód w pozwie. (k. 99)

Sąd ustalił co następuje:

Dnia 4 stycznia 2011 r. (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W. wystawiło polisę (...) ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ze składką określoną na 464 zł rocznie, ubezpieczenia AC ze składką 456 zł rocznie oraz ubezpieczenia NW ze składką 50 zł rocznie dotycząca samochodu osobowego marki S. (...) o nr rej (...) będącego współwłasnością W. M. (obecnie W. Ł.) i K. M.. Składka miała być płatna w ratach, przy czym druga z rat miała być płatna do dnia 5 lipca 2011 r.

Dowód:

- polisa numer (...) k. 35

Dnia 2 stycznia 2015 r. pomiędzy osobami J. W. – Wiceprezesem Zarządu oraz W. W. – Członkiem Zarządu jako reprezentantami (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. – występującymi jako zbywca, a M. O. reprezentującym powoda jako nabywca, zawarta została umowa sprzedaży wierzytelności, której przedmiotem był przelew wierzytelności, które to miały być wymienione w załączniku numer 3 do umowy (§ 2 ust 2 umowy).

Dowód:

- umowa sprzedaży wierzytelności z 2 stycznia 2015 r. k. 49 - 55

Powód dokonał przelewu kwoty 1.494.033,15 zł na rachunek bankowy (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. tytułem umowy cesji wierzytelności z dnia 2 stycznia 2015 r.

Dowód:

- potwierdzenie wykonania operacji k. 56

W nieustalonym czasie sporządzono plik komputerowy w formacie arkusza kalkulacyjnego „exel” z danymi pozwanej, jej pojazdu wskazaniem okresu od 6 stycznia 2011 r. do 6 stycznia 2012 r. oraz kwotą 1919 zł.

Dowód:

- płyta CD k. 95

(...) Spółka Akcyjna V. (...) w W. wystosowała pismo datowane na dzień 16 stycznia 2012 r., adresowane do pozwanej, w którym podał, że dokonał weryfikacji składki o przebiegu ubezpieczenia AC wskazując, że złożone oświadczenie pozwanej o przebiegu ubezpieczenia jest niezgodne z prawdą, prawidłowo wyliczona składka wynosi 2368 zł i wezwał pozwaną do dopłaty składki ubezpieczenia AC kwocie 1918 zł.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty składki ubezpieczeniowej k. 85

Samochód marki S. (...) przed zawarciem umowy ubezpieczenia, nr polisy (...) brał udział w zdarzeniach drogowych, skutkiem których wypłacane było odszkodowanie zarówno na podstawie umów ubezpieczenia OC, jak i umów ubezpieczenia AC.

Dowód:

- informacja z Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego k. 86 - 94

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawę prawną rozstrzygnięcia stanowią przepisy art. 805 § 1 i 2 k.c. w związku z przepisem art. 509 § 1 k.c. Stosownie do pierwszego z przywołanych przepisów przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie, przy ubezpieczeniu majątkowym, określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku. Przepis art. 509 § 1 k.c. stanowi z kolei, że wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. dochodził od pozwanej W. Ł. należności wynikającej z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej polisy numer (...), która to wierzytelność została – wedle twierdzeń powoda – przezeń nabyta w wyniku cesji. Powód wskazywał na swoje uprawnienie za pomocą wyżej wskazanej umowy sprzedaży wierzytelności z 2 stycznia 2015 r., polisy numer (...) oraz wezwania do zapłaty.

W realiach niniejszej sprawy okazało się to niewystarczające dla uwzględnienia powództwa, albowiem strona powodowa nie wykazała istnienia wierzytelności z której wywodziła swoje roszczenie, a także legitymacji procesowej stron.

W tym aspekcie, odnosząc się do obowiązku wykazania legitymacji procesowej czynnej, legitymacja materialna, a więc posiadanie prawa podmiotowego lub interesu prawnego do wytoczenia powództwa stanowi przesłankę materialną powództwa (braną przez sąd pod uwagę z urzędu), a jej brak stoi na przeszkodzie udzieleniu ochrony prawnej. Przyjmuje się na ogół, że legitymacja procesowa jest właściwością podmiotu, w stosunku do którego sąd może

rozstrzygnąć o istnieniu albo nieistnieniu indywidualno-konkretnej normy prawnej przytoczonej w powództwie. Legitymacja procesowa jest więc zawsze powiązana z normami prawa materialnego. W powyższym zakresie sąd nie może prowadzić postępowania dowodowego, gdyż naruszałoby to równowagę procesową stron, bowiem obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach, a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na tej stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne (co podkreślała sama strona powodowa). Zaznaczyć także należy, iż sąd nie ma obowiązku przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, jednakowoż może podjąć takie działania jeżeli strona nie jest reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, nie została dostatecznie pouczona o przysługujących jej prawach czy też ma trudności z formułowaniem wniosków dowodowych. Taka sytuacja w niniejszej sprawie nie miała miejsca.

Jednocześnie jak to wynika z załączonych do pozwu dokumentów, nie sposób uznać za wykazane, aby pozwany był dłużnikiem podmiotu, z którym strona powodowa zawarła umowę cesji wierzytelności. Ta ostatnia instytucja przedstawiła jedynie ww. umowę sprzedaży wierzytelności. Przede wszystkim podkreślić trzeba, iż brak jest dowodu wykazującego, że ww. umowa obejmowała wierzytelność pozwanej. Zgodnie z treścią umowy wierzytelności zostały szczegółowo oznaczone w załączniku nr 3, którego to dokumentu strona powodowa nie przedstawiła.

Strona powodowa przedstawiła co prawda płytę CD z plikiem programu M. E., jednak płyta ta nie posiada żadnych cech umożliwiających jej identyfikację jako wskazanego wyżej „Załącznika nr 3” do umowy, czy też jego wyciągu.

Podsumowując, należało stwierdzić, że strona powodowa nie wykazała, że nabyła wierzytelności wobec pozwanej. Tym samym powód nie wykazał istnienia legitymacji procesowej, co musiało skutkować oddaleniem powództwa.

Zaznaczyć przy tym wypada, że nawet jeżeli przedstawione przez powoda dokumenty nie zawierałyby ww. braków, to i tak powództwo należałoby oddalić.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że pierwotnie w pozwie powód podnosił, że pozwana nie uiszczała wymaganej raty składki ubezpieczenia OC. Z kolei w piśmie 6 października 2015 r. powód wskazał, że jego roszczenie opiera się na fakcie opłaty zaniżonej raty składki przez pozwaną, a nie na braku płatności. W ocenie Sądu jest to niedopuszczalna zmiana powództwa. W tym miejscu należy wskazać, iż niniejsza sprawa rozpoznawana była w postępowaniu uproszczonym, stosownie zaś do treści art. 505⁴§1 k.p.c. w postępowaniu tym zmiana powództwa jest niedopuszczalna. Zatem niemożliwym było wydanie rozstrzygnięcia przez Sąd o uwzględnieniu tak zmienionego powództwa, gdyż zgodnie z cytowanym przepisem Sąd mógł w niniejszym postępowaniu wyrokować jedynie o powództwie w jego pierwotnej postaci, roszczeniu z tytułu nieuiszczonej raty składki, a nie roszczeniu wynikającym z bezzasadnie zaniżonej raty składki. Natomiast bezspornym jest, że pozwana z obowiązku zapłaty samej raty składki się wywiązała, skoro powód w ww. piśmie z dnia 6 października 2015 r. wskazywał, że składka ta została uiszczona, tyle że z bezzasadnym uwzględnieniem zniżki za bezszkodowość.

Powyższe okoliczności stanowiły następną z samoistnych podstaw do oddalenia powództwa.

W dalszej kolejności wskazać należy, że powód nie wykazał również, aby pozwana miała jakiegokolwiek zobowiązanie względem pierwotnego wierzyciela z tytułu umowy ubezpieczenia komunikacyjnego OC. Jedynym dokumentem, w którego treści jest informacja o zadłużeniu pozwanej wobec pierwotnego wierzyciela jest wezwanie do zapłaty składki ubezpieczeniowej, które jednak dotyczy ubezpieczenia AC, a nie OC, tak jest to wskazane w treści pozwu. Na okoliczność istnienia zadłużenia pozwanej wobec pierwotnego wierzyciela strona powodowa nie przedłożyła żadnego dowodu. Powyższe okoliczności stanowiły kolejną z podstaw do oddalenia powództwa.

Zasadnym okazał się również zarzut przedawnienia roszczenia, który również pozwana podniosła.

Stosownie do przepisu art. 118 k.c., jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń okresowych oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej trzy lata. Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia,

chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Jednakże zrzeczenie się zarzutu przedawnienia przed upływem terminu jest nieważne. (art. 117 § 2 k.c.)

Wbrew twierdzeniom powoda całość roszczenia stała się wymagalna najpóźniej w dniu 5 lipca 2011 r. kiedy upływał termin płatności drugiej raty składki. Pozew został złożony w dniu 9 stycznia 2015 r. , czyli ponad trzy lata od dnia 5 lipca 2011 r. a zatem roszczenie powoda jako związane z działalnością gospodarczą uległo przedawnieniu, co stanowiło kolejną podstawę do oddalenia powództwa.

Reasumując, stwierdzić należało, że brak jest jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, iż strony procesu, w wyniku przelewu wierzycelności, łączy jakikolwiek umowny stosunek zobowiązaniowy pozostaje niemożność ustalenia ewentualnej treści takiego stosunku zobowiązaniowego czyli wzajemnych praw i obowiązków stron, z których mógłby powód wywodzić względem pozwanej żądanie zapłaty. Taki obowiązek świadczenia nie wynika bowiem, jak to wyżej zostało wskazane, z zaoferowanych przez powoda dokumentów. Ustalenie takowego związku, wobec oczywistej sprzeczności twierdzeń pozwu nie tylko z załączonymi dowodami z dokumentów, ale również z kolejnymi pismami procesowymi powoda wykraczałoby zaś dalece poza granice swobodnej oceny dowodów, do której uprawniony jest sąd.

Reasumując wskazać należy, iż zaoferowane przez powoda dowody w żadnym stopniu nie wykazują zasadności wysuwanych przez powoda przezeń przeciwko pozwanej roszczeń.

Tym samym powództwo w całości należało oddalić, o czym orzeczono w pkt I sentencji wyroku.

O kosztach procesu orzeczono w punkcie II wyroku na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i art. 108 §1 k.p.c. Na poniesione przez stronę pozwaną koszty wynoszące w sumie 617 zł składały się:, kwota 600 zł stanowiąca wynagrodzenie pełnomocnika [w wysokości określonej w stosunku do pierwotnej wartości przedmiotu sporu na podstawie obowiązującego w dniu złożenia pozwu § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) oraz kwota 17 zł uiszczona tytułem opłaty skarbowej od udzielonego adwokatowi pełnomocnictwa. Ponieważ strona powodowa uległa żądaniu powodów w całości, winna była zwrócić stronie przeciwnej całość poniesionych przez nią kosztów procesu.

Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w punkcie II sentencji

Sędzia Sądu Rejonowego Jakub Matkowski

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować,
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda,
3. Przedłożyć z apelacją lub za 20 dni.

SSR Jakub Matkowski